

R. Abraham Isaac HaKohen Kook (1865 Latvia – 1935 Jerusalem)

Translated by Ben Zion Bokser, Annotated by rdl

יש שהוא שר שירת נפשו, ובנפשו
הוא מוצא את הכל, את מלא
הסיפוק הרוחני במילואו.

There is one who sings the song of his own life, and in his self he finds everything, his full spiritual satisfaction.

ויש שהוא שר שירת האומה, יוצא
הוא מתוך המעגל של נפשו הפרטית,
שאינו מוצא אותה מרוחבת כראוי.
ולא מיושבת ישוב אידיאלי, שואף
למרומי עז, והוא מתדבק באהבה
עדינה עם כללותה של כנסת ישראל,
ועמה הוא שר את שיריה, מצר
בצרותיה, ומשתעשע בתקותיה, הוגה
דעות עליונות וטהורות על עברה ועל
עתידה, וחוקר באהבה ובחכמת לב
את תוכן רוחה הפנימי.

And there is another who sings the song of the nation. He leaves the circle of his own individual self, because he finds it without sufficient breadth, without an idealistic basis. He aspires toward the heights, and he cleaves himself, with a gentle love, to the whole community of Israel. Together with her he sings her songs. He feel grieved in her afflictions and delights in her hopes. He contemplates noble and pure thoughts about her past and her future, and probes with love and wisdom her inner spiritual essence.

ויש אשר עוד תתרחב נפשו עד שיוצא
ומתפשט מעל גבול ישראל, לשיר את
שירת האדם, רוחו הולך ומתרחב
בגאון כללות האדם והוד צלמו,
שואף אל תעודתו הכללית ומצפה
להשתלמותו העליונה, וממקור חיים
זה הוא שואב את כללות הגיונותיו
ומחקריו, שאיפותיו וחזיונותיו.

And there is another who reaches toward more distant realms, and he goes beyond the boundary of Israel to sing the song of man. His spirit extends to the wider vistas of the majesty of man generally, and his noble essence. He aspires toward man's general goal and looks forward toward his higher perfection. From this source of life he draws the subjects of his meditation and study, his aspirations and his visions.

ויש אשר עוד מזה למעלה ברוחב
יתנשא. עד שמתאחד עם כל היקום
כולו, עם כל הבריות, ועם כל
העולמים, ועם כולם אומר שירה, זה
הוא העוסק בפרק שירה בכל יום
שמובטח לו שהוא בן עולם הבא.

And there is one who rises toward wider horizons, until he unifies himself with all existence, with all God's creatures, with all worlds, and he sings his song with all of them. It is of one such as this that tradition has said that whoever sings a chapter of song each day is assured of having a share in the world to come.

ויש אשר עולה עם כל השירים הללו
ביחד באגודה אחת, וכולם נותנים
את קולותיהם, כולם יחד מנעימים
את זמריהם, וזה לתוך זה נותן לשד
וחיים, קול ששון וקול שמחה, קול
צהלה וקול רנה, קול חדוה וקול
קדושה.

And then there is one who rises with all these songs in one ensemble, and they all join their voices. Together they sing their songs with beauty, each one gives vitality and life into the other. They are sounds of joy and gladness, sounds of jubilation and celebration, sounds of ecstasy and holiness.

שירות הנפש, שירות האומה, שירת
האדם, שירת העולם, כולן יחד
מתמזגות בקרבו בכל עת ובכל שעה.

The song of the self, the song of the nation, the song of man, the song of the universe all merge in him at all times, in every hour.

והתמימות הזאת במילואה עולה
היא להיות שירת קודש, שירת אל,
שירת ישראל. בעוצם עזה ותפארתה,
בעוצם אמתה וגדלה. ישראל שיר
אל, שיר פשוט, שיר כפול, שיר
משולש, שיר מרובע. שיר השירים
אשר לשלמה, למלך שהשלום שלו.

And this full comprehensiveness rises to become the song of holiness, the song of God, the song of Israel, in its full strength and beauty, in its full authenticity and greatness. The name "Israel" stands for *shir el*, the song of God. It is a simple song, a twofold song, a threefold song and a fourfold song. It is the Song of Songs of Solomon, *Shlomo*, which means peace or wholeness. It is the song of the King in whom is wholeness.